

ĐỨC và NGHĨA

Một câu chuyện có thật đã xảy ra trong đời thường

Tại một thành phố ở Ấn Độ.. có vị thương gia nọ bận rộn cả ngày vì công việc.. mệt mỏi.. ông vào một nhà hàng tự thưởng cho mình bữa tối thịnh soạn..!

Khi những món ăn đã được dọn sẵn trên bàn.. bất chợt ông nhìn thấy một cậu bé đang nhìn trộm ông qua cửa kính với ánh mắt thèm thuồng.. hình ảnh ấy như có gì làm nhói tim ông..!

Ông đưa tay vẫy cậu bé.. cậu liền bước vội vào.. theo sau cậu là 1 bé gái nhỏ.. 2 đứa trẻ nhìn chăm chăm vào những đĩa thức ăn còn nóng hổi.. mà chẳng cần biết người vừa gọi chúng vào là ai..?

Vị thương gia bảo chúng cứ tự nhiên mà ăn thỏa thích...

Không nói.. không cười.. cả hai ngấu nghiến ăn hết các món ăn trên bàn một cách ngon lành...

Vị thương gia im lặng.. nhìn hai đứa trẻ ăn đăm đúi.. và khi chúng rời đi.. chúng đã không quên nói lời cảm ơn với ông..!

Cơn đói trong lòng vị thương gia lúc ấy được xua tan một cách lạ kỳ.. kèm theo một cảm giác khó tả đang lâng lâng trong lòng...

Mãi một hồi sau.. vị thương gia gọi tiếp các món ăn lần nữa.. rồi từ từ thưởng thức.. đến khi gọi thanh toán.. nhìn tờ hóa đơn.. không ghi số tiền.. mà chỉ là một hàng chữ:

- *“Thật đáng tiếc.. tiệm chúng tôi không in được HÓA ĐƠN THANH TOÁN CHO TÌNH NGƯỜI.. xin chúc ngài mãi luôn hạnh phúc..!”*

Một giọt nước mắt đã rơi từ vị thương gia.. ông quay nhìn người đàn ông đang đứng tại quầy thu ngân rồi gật đầu mỉm cười.. ông ta đáp lại bằng một nụ cười rạng rỡ...

Vị thương gia đã dùng **“Đức”** đối xử với người nghèo.

Chủ nhà hàng dùng **“Nghĩa”** đáp lại **“Đức”** không biết ai hơn ai.?

*****

Người xưa có câu :

- Ngồi trên đồng Cát.. ai cũng là hiền nhân.. quân tử.
- Ngồi trên đồng Vàng.. mới biết rõ.. ai mới là quân tử.. hiền nhân.

Tình yêu thương luôn đem đến những sự kỳ diệu từ hai phía :

- "người cho và người nhận".

Hạnh phúc của TÌNH NGƯỜI là cảm giác bình yên và thật sâu lắng.. xóa tan tất cả những đau khổ và bất hạnh.

Vạn vật tồn tại trên thế giới này đều không thể sống mãi với thời gian.. ngay cả con người cũng không thể đi ngược lại hay cưỡng cầu với quy luật ấy.

- Theo thời gian.. mọi thứ đều biến hóa và thay đổi..
- Tất cả có thể sinh ra hoặc mất đi.. có thể phát triển hay lụi tàn..
- Cái gì có đến chắc chắn sẽ rời đi.. không bao giờ là tồn tại mãi mãi.
- Vật chất là ngoài thân.. TÌNH NGƯỜI là vĩnh cửu... ♥ □ ♥ □ ♥ □

Chuyển Đến: Võ Đại Tôn

Ngày 30 tháng Chạp Năm Kỷ Hợi (24/1/2020)

www.vietnamvanhien.org

